

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0087/2005

7.4.2005

BETÆNKNING

om situationen med hensyn til integreringen af finansmarkederne i EU
(2005/2026(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Ieke van den Burg

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	13
PROCEDURE.....	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om situationen med hensyn til integreringen af finansmarkederne i EU (2005/2026(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til gennemførelsen af Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser¹, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF⁶ og 2001/108/EF⁷ af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter),
- der henviser til Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalgs tredje rapport om overvågning af Lamfalussy-processen,
- der henviser til de fire rapporter fra fire uafhængige ekspertgrupper om situationen med hensyn til integreringen af finansmarkederne i bank- og forsikringssektoren samt på områderne værdipapirhandel og formueforvaltning offentliggjort af Kommissionen i maj 2004 og bemærkningerne til disse rapporter fra deltagerne på finansmarkederne,
- der henviser til sin beslutning af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union⁸,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2004 om fremtiden for hedge funds og derivater⁹,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2004 om kreditvurderingsinstitutters roller og metoder¹⁰,

---

¹ KOM(1999)0232.

² EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

³ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁴ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁵ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁶ EFT L 41 af 13.2.2002, s. 20.

⁷ EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35.

⁸ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁹ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 407.

¹⁰ Vedtagne tekster, P5_TA(2004)0080.

- der henviser til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs (CESR) rapport om redskaber i forbindelse med tilsynet med EU's værdipapirmarkeder, også kaldet Himalaya-rapporten,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkningen fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0087/2005),
- A. der henviser til, at Kommissionen den 11. maj 1999 vedtog handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser med henblik på at øge investeringerne og væksten, styrke konkurrenceevnen, fremme sikkerheden og stabiliteten samt skabe gennemsigtighed for og beskyttelse af alle interesserede parter,
- B. der henviser til, at grænseoverskridende handel, navnlig med finansielle detailtjenesteydelser stadig er fragmenteret og bliver hindret af lovgivnings- og skattemæssige barrierer og kulturelle forskelle og meget varierende nationale love, navnlig inden for forbrugerbeskyttelse,
- C. der henviser til, at mulighederne for yderligere lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige initiativer på EU-plan bør afdækkes og drøftes, ligesom virkningerne af sådanne initiativer for de berørte parter, de gældende bestemmelser og især konkurrencen på det indre marked bør vurderes fuldt ud med høring af alle relevante berørte parter; der henviser til, at principperne for bedre lovgivning bør overholdes, og at der bør gennemføres cost-benefit-analyser,
- D. der henviser til, at regulering og tilsyn bør skabe en ramme, der bidrager til gennemførelsen af et indre marked for finansielle tjenesteydelser og således giver virksomhederne mulighed for at optimere og effektivisere driften, og at en sådan ramme bør anvendes og håndhæves konsekvent, uanset i hvilken medlemsstat virksomheden drives,
- E. der henviser til, at målet med Lamfalussy-processen er at sikre høj kvalitet og stor fleksibilitet inden for lovgivningen, konsekvens i forbindelse med implementering og tilsyn samt institutionel gennemsigtighed og høje høringsstandarder, at opfyldelsen af disse mål og den politiske og demokratiske kontrol med hele processen bør vurderes indgående,

A. Generelle betragtninger

1. bemærker, at handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser betragtes som en succes, navnlig hvad angår lovgivningsprocedurerne, idet 39 ud af 42 foranstaltninger allerede er vedtaget; bemærker imidlertid, at det er for tidligt endegyldigt at bedømme handlingsplanen, idet mange gennemførelsesforanstaltninger endnu ikke er vedtaget, og gennemførelsesfristerne med få undtagelser endnu ikke er udløbet; og den nationale implementering endnu ikke har fundet sted; foreslår Kommissionen at foretage en fuldstændig offentlig evaluering af den nuværende handlingsplans effektivitet; når implementeringen heraf er afsluttet;
2. mener ikke, det er muligt at foretage en passende evaluering af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, før de direktiver og gennemførelsesforanstaltninger, som den

består af, er blevet gennemført og overvåget i en passende periode; erkender de kolossale udfordringer, det indebærer for markedsaktørerne at tilpasse deres systemer og fremgangsmåder, således at de er i overensstemmelse med handlingsplanens omfattende lovgivning; mener, at der bør indføres en "lovgivningspause", således at der kan foretages en passende evaluering af de direktiver og gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af handlingsplanen, og de berørte parter bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de radikale ændringer, som disse foranstaltninger indebærer;

3. understreger, at handlingsplanen for at blive en succes skal gennemføres og håndhæves på effektiv vis, og de nationale myndigheders tilsynspraksis skal være genstand for øget konvergens; opfordrer indtrængende de europæiske institutioner til at sikre, at Lamfalussy-processen fungerer effektivt på alle niveauer, at især udvalg på niveau 3 opfylder deres rolle, og at EU-regler gennemføres præcist og rettidigt i den nationale lovgivning ved hjælp af niveau 4-håndhævelsesprocedurer;
4. henstiller til, at der rettes større politisk opmærksomhed mod gennemførelse og anvendelse af den eksisterende lovgivning; agter at arrangere en systematisk dialog mellem de kompetente udvalg og alle relevante aktører for at sikre demokratisk kontrol med gennemførelsesprocessen;
5. minder om, at anerkendelsen af Parlamentets ret til at modsætte sig gennemførelsesforanstaltninger på niveau 2 og dertil knyttede bestemmelser i EF-traktaten var en betingelse for Europa-Parlamentets støtte til Lamfalussy-processen og dens udvidelse til bank- og forsikringssektoren, pensionsfonde og kollektive investeringsinstitutter (UCITS) samt de såkaldte udløbsklausuler i de forskellige direktiver;
6. mener, at de principper om bedre lovgivningsmæssige rammer, der er opstillet i Kommissionens handlingsplan fra 2002 om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer, bør overholdes, og især at alle fremtidige foranstaltninger, der tager sigte på at rette op på særlige markedsfejl, bør omfatte en cost-benefit-analyse af de ikke-lovgivningsmæssige muligheder for at udbedre disse fejl;
7. mener, at det er yderst vigtigt, at alle interesserede parter høres med henblik på at udvikle hensigtsmæssig lovgivning, og opfordrer Kommissionen til at udvide dette, så det omfatter en formel dialog med repræsentanter for sammenslutninger af såvel finansielle tjenesteydere som forbrugere, herunder småaktionærsammenslutninger, arbejdsmarkedets parter og SMV'er;
8. beklager de manglende indlæg fra forbrugerne og brugerne med hensyn til lovgivningen om finansielle tjenesteydelser; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme og støtte forbrugeroplysningsprogrammer og uddannelsesinitiativer samt særlige forbrugerinitiativer i den finansielle sektor;
9. mener, at politik og lovgivning, der tager sigte på finansiell integration, bør baseres på nøgleprincipper og målsætninger svarende til dem, der anbefales i Lamfalussy-rapporten og rapporten fra Det Europæiske Værdipapirudvalg, og bl.a. sikre, at lovgivningen opretholder tilliden til EU's markeder og et højt tilsynsniveau, bidrager til systemisk stabilitet, sikrer et forbrugerbeskyttelsesniveau, der står i passende forhold til de

forskellige grader af risici, der er involveret, respekterer nærheds- og proportionalitetsprincipperne, fremmer konkurrencen, sikrer, at reguleringen fungerer effektivt og tilskynder til nyskabelse i stedet for at hindre den, tager hensyn til markedernes europæiske og bredere internationale dimension, dokumenteres og underkastes obligatoriske konsekvensanalyser, fremmer ikke-lovgivningsmæssige løsninger, baseres på grundige høringer og en begrundet vurdering af høringssvarene, opretholder de europæiske markeders konkurrencedygtighed og implementeres og håndhæves effektivt på nationalt plan og EU-plan;

10. mener, at der bør anlægges et globalt perspektiv i forbindelse med vurderingen af den indvirkning, reguleringen af EU's finansielle tjenesteydelser vil få på EU-baserede finansielle virksomheder og centre; mener desuden, at de finansielle markeders problemer, ofte er af global karakter og kræver derfor internationale løsninger; minder om, at EU's regulering af en enkelt aktivitet blot kan føre til, at den flyttes til et tredjeland, hvilket ikke vil fjerne problemerne med manglende finansiell stabilitet i EU eller på de globale markeder;

B. Tilsyns- og reguleringsystem

11. bemærker, at konvergens i de nationale myndigheders tilsynspraksis er en forudsætning for effektiv grænseoverskridende handel med tjenesteydelser; mener, at det er af største betydning, at tilsynsmyndighederne samarbejder og udviser gensidig tillid, og opfordrer indtrængende disse myndigheder til at styrke deres indbyrdes forbindelser;
12. understreger betydningen af, at medlemsstaternes implementering samordnes, således at fordelene ved harmoniseringen ikke går tabt under implementeringsfasen; støtter Kommissionens initiativ til at afholde uformelle arbejds møder om dette spørgsmål for medlemsstaterne og foreslår, at en repræsentant for Parlamentets kompetente udvalg inddrages i processen; kræver at få forelagt rapporter om mødernes resultater, således at det kan udøve sine beføjelser mere effektivt som fastlagt i Lamfalussy-proceduren;
13. glæder sig over den såkaldte Himalaya-rapport, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg har udarbejdet med henblik på en høring, idet det er et godt udgangspunkt for en videre drøftelse, og er enig i behovet for konvergens i tilsynsbeføjelser, -ansvar og -metoder underlagt parlamentarisk kontrol; opfordrer Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) til at påtage sig en samordnende rolle inden for den nuværende tilsynsramme og arbejde tæt sammen og vigtigst af alt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med hensyn til tilpasning af arbejdsmetoder og i givet fald at fremme ressourcerne i de nationale tilsynssystemer;
14. er klar over, at det er mere kompliceret at opnå konvergens i reguleringsbeføjelser og sanktionssystemer end i tilsynssystemet grundet de forskellige nationale traditioner og lovgivningssystemer; anmoder ikke desto mindre Kommissionen om sammen med Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser, Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger at klarlægge, hvor denne forskel giver anledning til problemer og kan underminere gennemførelsen af foranstaltningerne i handlingsplanen for

finansielle tjenesteydelser;

15. kræver for at sikre demokratisk kontrol og en fuldstændig udøvelse af de beføjelser, Parlamentet har fået tilkendt i medfør af Lamfalussy-proceduren, at tilsynsudvalgene ikke kun for værdipapirer, men også for bank- og forsikringsvirksomhed høres to gange årligt af Parlamentets kompetente udvalg, således at de kan rapportere om deres aktiviteter; kræver også, at dette udvalg gøres til officiel adressat for alle skrivelser og alle andre dokumenter, som tilsynsudvalgene sender til Kommissionen og Rådet;
16. støtter en trinvis, frivillig bottom-up-metode med henblik på at standardisere og sikre konvergens i medlemsstaternes praksis med henblik på eventuelt at udarbejde en række europæiske normer, der giver større gennemsigtighed og sikkerhed for markedsdeltagerne i hele EU;
17. bemærker, at de europæiske finansmarkeder er meget dynamiske, og at navnlig koncentrationen af europæiske børser og yderligere konsolidering af store europæiske banker og finansielle konglomerater kræver en europæisk reaktion, der sikrer hensigtsmæssigt, effektivt og koordineret tilsyn; advarer mod, at det kan blive vanskeligt at sikre et velfungerende marked for finansielle instrumenter, hvis ikke der eksisterer et sådant samordnet tilsyn; bemærker i denne forbindelse endnu en gang udfordringen med hensyn til at skabe et europæisk tilsynssystem, der afspejler behovet for, at hver enkelt medlemsstat kan påtage sig sit ansvar for i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse at beskytte deres virksomheders og borgers interesser, uanset hvor de er placeret;
18. opfordrer indtrængende de europæiske institutioner til at fremme konvergens ved fortsat at vurdere, hvorvidt samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne er tilstrækkeligt, eller hvorvidt man, når det bliver aktuelt, bør overveje at udvikle en form for integreret tilsyn på EU-plan, herunder bl.a. muligheden for et eventuel tilsynssystem i to lag på EU-plan for store grænseoverskridende aktører, uden at de lige vilkår for grænseoverskridende og lokale aktører forvrides;
19. mener, at idéen om en førende eller konsoliderende tilsynsmyndighed med grænseoverskridende beføjelser som foreslået i Kommissionens forslag til kapitalgrundlagsdirektivet¹ er vigtig og positiv; støtter udarbejdelsen af passende retningslinjer eller, når det bliver aktuelt, om nødvendigt regler for overførsel af beslutningsbeføjelser mellem tilsynsmyndighederne, om konfliktløsning og beslutningstagning som sidste udvej; bemærker, at mægling, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger udfører i de sager, de hver især er ansvarlige for, kan være vejen frem; anmoder Kommissionen om at overveje muligheden for at udarbejde forslag, der gør det muligt for Fællesskabets udvalg at udfylde disse roller;
20. anser det for yderst vigtigt at kunne garantere, at det europæiske tilsynssystem er politisk ansvarligt på europæisk og national plan, idet nationale tilsynsmyndigheders behov for at være i stand til at organisere sig i udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt dem af

---

¹ KOM(2004)0486

Fællesskabets direktiver og forordninger samt af deres nationale love, dog skal respekteres; bemærker, at der er huller i den parlamentariske og demokratiske kontrol især med hensyn til arbejde udført på niveau 3 i processen på grund af overførslen af kompetencer til EU-plan eller initiativer taget af tilsynsmyndighederne i deres europæiske koordineringsstrukturer, der måtte have en væsentlig indvirkning på det indre marked; opfordrer indtrængende alle niveau 3-udvalg til at være yderst opmærksomme på at tilvejebringe et solidt retsgrundlag for deres handlinger og undgå at gå ind i politiske spørgsmål og forhindre enhver fare for kommende fællesskabsret; har til hensigt på det kompetente udvalgs niveau at arrangere regelmæssige og formelle høringer med eksperter og drøftelser med Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger;

21. er ligeledes interesseret i sikring af politisk og demokratisk ansvarlighed, hvor andre regulerende organer som f.eks. IASB (International Accounting Standards Board) IAASB (International Auditing and Assurance Standards Boards) eller Den Finansielle Aktionsgruppe tager sig af "tekniske foranstaltninger", der kan have mere end en rent teknisk påvirkning og berører store politiske principper, der bør træffes beslutning om på politisk plan, foreslår en kontinuerlig interinstitutionel dialog med de relevante eksisterende organer i form af en arbejdsgruppe, der skal udarbejde procedurer for beslutningsprocessen på EU-plan i de tilfælde, hvor EU er bundet af sådanne eksterne foranstaltninger; mener, at uanset hvilken procedure der vælges, skal den omfatte Europa-Parlamentet og Rådet, der skal have mulighed for at afvise standarder, som er i modstrid med europæisk interesse;
22. opfordrer indtrængende Kommissionen og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsknings og Arbejdsmarkedspensionsordninger til at garantere parlamentarisk og politisk kontrol med deres europæiske og internationale arbejde; mener, at der er fare for, at lovgivningspraksis kunne vise sig at være af en sådan art, at hverken koordinering på europæisk plan eller gennemførelse på nationalt plan ville tjene til at give demokratisk legitimitet; opfordrer derfor Kommissionen til at hindre et retligt tomrum; har til hensigt at intensivere det kompetente udvalgs kontakter med dets parlamentariske modparter i den amerikanske Kongres og andre steder;
23. understreger vigtigheden af at opbygge og bevare tætte forbindelser med de relevante modparter i USA og andre vigtige globale finansmarkeder; opfordrer indtrængende Kommissionen og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger til nøje at samordne deres kontakt med de respektive politiske myndigheder og tilsynsmyndigheder og informere og opdatere det kompetente udvalg om disse kontakter og til at opretholde en dialog om disse kontakter med alle deltagende parter i EU; har til hensigt at intensivere det kompetente udvalgs kontakter med dets parlamentariske modparter i den amerikanske Kongres og andre steder;
24. bemærker, at Kommissionen med undtagelse af de lovforslag, der endnu er under forberedelse som f.eks. om kreditinstitutters og investeringsselskabers kapitalgrundlag, genforsikring, Solvens II, lovpligtig revision, hvidvaskning af penge, rammelovgivning

for betaling, clearing og afvikling samt tiltag inden for god virksomhedsledelse og selskabsret sammen med et stort antal niveau 2-foranstaltninger under forberedelse, kun bør forelægge målrettede og vurderede forslag til ny lovgivning, som ledsages af en konsekvensvurdering og en begrundelse for valget af enten lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige midler for at nå de tilsigtede mål;

25. bemærker, at visse direktiver overlapper hinanden, hvilket kan medføre modstridende og dobbelte krav; støtter en funktionel risikobaseret strategi for (fremtidig) lovgivning, der giver ensartede arbejdsbetingelser for ensartede produkter fra forskellige udstedere; anmoder Kommissionen om at anvende de eksisterende udviklingsklausuler i Fællesskabets direktiver til at vurdere og om nødvendigt omarbejde det nuværende sæt af instrumenter, især hvor der er risiko for konkurrenceforvridning og/eller retligt tomrum eller endda manglende overholdelse af direktiverne;
26. anmoder Kommissionen om at sikre, at der findes en proces til at vurdere virkningen af lovgivning om handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (FSAP), og så snart som muligt at ændre eller fjerne lovgivning, der er til hinder for, at de europæiske finansmarkeder kan fungere tilfredsstillende;
27. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af dens analyse af formueforvaltning i Europa og de uklare skillelinjer mellem forskellige typer formueforvaltning at overveje mulighederne for at benytte en overordnet horisontal reguleringsstrategi for formueforvaltning, ikke i en ny særskilt søjle, men en strategi, der dækker og harmoniserer de relevante elementer på markederne for finansielle instrumenter, de kollektive investeringsinstitutter (UCITS) og direktiverne om arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser og livsforsikringer for at opnå et tilstrækkeligt fungerende, velintegreret, sikkert og globalt konkurrencedygtigt indre marked for formueforvaltning;
28. anmoder Kommissionen om at vurdere de mange nationale ordninger for risikovillig kapital, særligt for innovative nye virksomheder og mikrokreditter; støtter forslaget til et direktiv om kapitalgrundlag med hensyn til at give disse ordninger særbehandling; opfordrer til, at der udvikles relevante salgsfremmende, tilsynsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger ved grænseoverskridende kapitaltilførsel fra professionelle investorer og investeringer gennem fonde for risikovillig kapital;
29. bemærker, at private aktier er i stærk fremgang og anmoder Kommissionen om at overvåge denne udvikling med henblik på at fremme dens bidrag til fornyelse og vækst i økonomien og samtidig vurdere risikoen for ukyndige investorer og forbedre kravene til gennemsigtighed;
30. anmoder om en analyse af de virksomhedsstrukturer, der har vist sig at udgøre en stor risiko og særlig opmærksomhed omkring offshorestrukturer (herunder anvendelse af SPV-selskaber (Special Purpose Vehicles) i upassende roller eller under upassende omstændigheder);
31. understreger den rolle, som konkurrencepolitik spiller i forbindelse med overvågning og optimering af finansmarkederne i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen og de involverede direktorater til at arbejde tæt sammen;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hånd om enhver betydelig resterende hindring for grænseoverskridende levering af finansielle tjenesteydelser i EU, som f.eks. omtaltes i Giovannini-rapporterne og under hensyntagen til medlemsstaters beføjelser på dette område at undersøge måder til at fjerne diskriminerende og konkurrencebegrænsende skattemæssige hindringer;
33. opfordrer medlemsstaterne til at gøre fremskridt med direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser¹ og skabe et integreret indre marked for tillægspensionsfondenes investeringer for at give opsparende flere muligheder og alternativer og give dem et maksimalt afkast af deres investeringer ved at tage hensyn til den vigtige rolle, som disse ordninger spiller for at integrere og sikre effektivitet og likviditet på de europæiske markeder, og den stigende betydning af bæredygtigheden af sociale sikringsordninger i betragtning af, at Unionens befolkning bliver ældre;
34. anmoder Kommissionen om at arbejde videre på de initiativbetænkninger, som Europa-Parlamentet vedtog i sidste valgperiode; bemærker med interesse den indsats, som Det Internationale Børstilsyn (IOSCO) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg har ydet med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og forbedre ledelsen i kreditvurderingsinstitutterne og foreslår, at Kommissionen vurderer deres konkurrencesituation og mulige interessekonflikter med henblik på at etablere en EU- anerkendelsesordning for eksterne kreditvurderingsinstitutter i henhold til artikel 81 i forslaget til direktivet om kapitalgrundlag; anmoder Kommissionen om at orientere Europa-Parlamentet om sine resultater på dette område;
35. bemærker stigningen i omfanget af aktiver, der forvaltes gennem hedgefonde, og andre kollektive opsparingsprodukter, der falder uden for rammerne af direktivet om kollektive investeringsinstitutter (UCITS); bemærker initiativerne fra det amerikanske børstilsyn (SEC – Securities and Exchange Commission) for at registrere hedgefondenes forvaltere og/eller rådgivere, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje, om der er behov for en indsats i EU;
36. bemærker, at det er uhyre vigtigt at reformere og effektivisere regnskabs- og revisionsstandarderne; understreger behovet for, at ikke kun revisorer, men også investeringsbanker, advokatfirmaer og andre, der rådgiver om finansiell forvaltning og regnskabspraksis, udviser etisk korrekt og ansvarlig opførsel; ser frem til den videre udvikling af handlingsplanen for god virksomhedsledelse; glæder sig over konvergensen mellem nationale regelsæt for selskabsstyring baseret på ”følg eller forklar”- princippet; bifalder oprettelsen af ECGF (European Corporate Governance Forum);
37. anmoder Kommissionen om at udarbejde en omfattende undersøgelse om detailbanktjenesteydelserne i de forskellige medlemsstater, hvori de vigtigste hindringer for konkurrence og yderligere integration kortlægges, herunder kulturelle eller sociale forskelle; erkender, at et lavt grænseoverskridende aktivitetsniveau ikke betyder manglende konkurrence på nationale detailmarkeder; erkender ligeledes vigtigheden af etableringsfriheden til at sætte markedsdeltagere i stand til at være meget aktive på mange forskellige nationale markeder for detailtjenesteydelser, selv hvor grænseoverskridende

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

handel er begrænset;

38. mener, at medlemsstaterne har lange og forskelligartede traditioner inden for forbrugerbeskyttelse; bemærker, at det fremherskende krav fra branchen for finansielle tjenesteydelser er så lidt harmonisering som muligt, hvorimod visse udøvere, især multinationale finansieringsinstitutter, går ind for så meget harmonisering som muligt for at opnå reelle ensartede arbejdsbetingelser, opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at arrangere en drøftelse om den grundlæggende struktur for EU's marked for finansielle tjenesteydelser, idet der tages hensyn til forbrugernes og udøvernes interesser og Europas globale konkurrencedygtighed;
39. bemærker, at udviklingen af internet- og e-bankvirksomhed kan øge efterspørgslen efter grænseoverskridende finansielle produkter; anmoder Kommissionen om at vurdere gennemførelsen og effektiviteten af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser¹;
40. erkender, at forbrugeres insolvens kan forårsage stor nød og menneskelig lidelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med branchen at undersøge måder til forbedring af tilgængeligheden af personoplysninger til ansvarlig långivning til forbrugere, der er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet², herunder anvendelse af positive data om nuværende finansielle forpligtelser for at forhindre forbrugere i at blive insolvente;
41. bemærker, at der trods begrænset efterspørgsel efter grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser er en kraftig efterspørgsel fra visse grupper af internationale mobile forbrugere som f.eks. grænseoverskridende pendlere og udstationerede efter finansielle tjenesteydelsesprodukter, som de kender; finder, at disse grupper til dette formål kan finde en frivillig løsning i de "paneuropæiske" systemer i henhold til et ensartet 26. europæisk system (svarende til f.eks. statuten for det europæiske selskab); anmoder Kommissionen om at vurdere og analysere mulighederne for sådanne systemer;
42. er opmærksom på, at de fordele, det indre marked for finansielle tjenesteydelser frembyder, for andre grupper af forbrugere afhænger af, om de udenlandske og indenlandske operatører er aktive på forbrugernes eget marked; bemærker, at den skærpede konkurrence ikke bør føre til økonomisk udelukkelse af kunder; konkluderer, at grundlæggende finansielle tjenesteydelser bør forblive tilgængelige for alle EU-borgere; anmoder Kommissionen om en vurdering af situationen i medlemsstaterne;
43. foreslår en tilgang til lovgivning, som sikrer konkurrence mellem en række udbydere, deres virksomhedsmodeller, strukturer, distributionskanaler og diversificerede produkter.

o

o o

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

² Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) som ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Om tiden efter handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser

Baggrund

Den 11. maj 1999 vedtog Kommissionen handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser med en række politiske målsætninger og særlige foranstaltninger og et mål om at skabe passende rammer for et europæisk indre marked for finansielle tjenesteydelser. Handlingsplanen tog sigte på at opfylde tre strategiske målsætninger: etablering af et fælles engrosmarked for finansielle tjenesteydelser, etablering af åbne og sikre finansielle detailmarkeder og modernisering af forsigtighedsregler og tilsyn.

På Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 og Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 opfordrede de europæiske stats- og regeringschefer til at gennemføre handlingsplanen inden 2005. Rådet (Økofin) nedsatte i juli 2000 et vismandsudvalg om reguleringen af det europæiske værdipapirmarked. Dette udvalg foreslog i sin endelige rapport fra februar 2001 en regulering i fire niveauer og nedsættelse af to udvalg: Det Europæiske Værdipapirudvalg samt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. I slutningen af sidste valgperiode lå et væsentligt lovgivningsprogram stort set færdigt - handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser.

I oktober 2003 tog Kommissionen det første skridt i evalueringen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser ved at nedsætte fire ekspertgrupper for bank- og forsikringssektoren samt for områderne værdipapirhandel og formueforvaltning. Disse rapporter blev offentliggjort i maj 2004 og drøftet under Kommissionens Egmont-konference i juni 2004. Reaktionen offentliggøres i en sammenfattende rapport, og Kommissionens tjenestegrene fremsender deres vurdering af disse emner til den nye Kommission tidligt i mandatet. Det forventes derefter, at Kommissionen først på foråret 2005 stiller en række nye forslag vedrørende finansielle tjenesteydelser.

Den aktuelle situation

Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har indtil videre været en succes, eftersom tidsfristen i 2004 stort set er blevet overholdt. Der er vedtaget 39 foranstaltninger, herunder flere der ikke oprindeligt var en del af handlingsplanen. Oprettelsen af et reelt indre marked for finansielle tjenesteydelser gennem handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser bør styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne, øge investeringerne og væksten og fremme sikkerheden og stabiliteten. Foranstaltningerne i handlingsplanen bør ligeledes medføre øget gennemsigtighed og sikkerhed for alle involverede parter, både for så vidt angår finansielle institutioner, udstedere (god virksomhedsledelse) og deres mæglere. Stabilitet i det finansielle system og beskyttelse af (private) slutbrugere er stadig de vigtigste årsager til offentlig intervention.

Grunden til, at handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har været en succes, er at der er udvist politisk vilje, og at der har været afstukket en rute for de konkrete foranstaltninger.

Dette var en effektiv opskrift på succes, i det mindste for så vidt angår lovgivning. Det er værd at bemærke, at de involverede parter på trods af turbulensen på finansmarkederne og den negative tendens på aktiemarkederne de seneste fire år har formået at fastholde et ambitiøst program.

Euroen gjorde den finansielle integration betydeligt lettere: Den satte en stopper for valutarisikoen ved europæiske grænseoverskridende transaktioner og hjalp den monetære union til at drage fuld nytte af virkningerne af finansmarkedernes liberalisering på internationalt plan.

Det er imidlertid endnu for tidligt endegyldigt at bedømme handlingsplanen, idet der er mange gennemførelsesforanstaltninger, der i slutningen af 2004 endnu ikke er vedtaget (den første tidsfrist var den 16. oktober 2004 for direktivet om markedsmissbrug og insiderhandel). Gennemførelsen af disse foranstaltninger får under alle omstændigheder en betydelig indvirkning på de europæiske finansmarkeder i de kommende år.

Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser indeholdt nogle ambitiøse målsætninger: definition af generelle principper for markedets funktion, fremme af finansielle tjenesteydelser i Europa samt bedre lovrammer. I denne henseende ville det være vanskeligt at nævne alle de foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af handlingsplanen, men nogle af disse vil imidlertid ændre landskabet for finansielle tjenesteydelser i Europa væsentligt:

- direktivet om prospekter, der blev vedtaget i juli 2003 med det formål at forbedre kvaliteten af de oplysninger, som selskaber, der ønsker at tilvejebringe kapital, afgiver til investorerne;
- direktivet om investeringservice, der blev vedtaget i april 2004 med det formål både at beskytte investorer og optimere investeringssekskabernes drift på EU-plan;
- direktivet om gennemsigtighed, der blev vedtaget i 2004, og som indeholder et mål om at definere krav til de oplysninger, udstedere af værdipapirer, der omsættes på et reguleret marked, skal give;
- direktivet om markedsmissbrug, der blev vedtaget i december 2002 med henblik på at begrænse mulighederne for at manipulere med markederne.

I lyset af den mulige evaluering af direktiverne for kollektive investeringsinstitutter (UCITS) er det ligeledes vigtigt at bemærke, at Europa-Parlamentet i sin initiativbetænkning om fremtiden for hedge funds og derivater, der blev vedtaget i 2004, understreger behovet for at indføre lovgivning for at gøre långivning fra finansielle institutioner i EU til offshore-hedge funds mere gennemskuelig, samt behovet for at udarbejde lempelige og hensigtsmæssige EU-regler for hedge funds for at gøre det attraktivt for disse at etablere sig i EU og gøre det muligt at drage fordel af et fælles EU-pas gennem gensidig anerkendelse.

En ensartet gennemførelse i alle EU's 25 medlemsstater er afgørende for, at handlingsplanen bliver en succes, og vigtigt for integrationen af de europæiske markeder. Et indre marked er imidlertid ikke ensbetydende med et homogent og fuldstændig harmoniseret marked, men

stiller dog krav om etableringsfrihed, ensartede arbejdsbetingelser, tilstrækkelig oplysning af forbrugere og gennemsigtighed for markedsdeltagere. Endvidere er det lige så vigtigt efterfølgende at føre tilsyn med handlingsplanen og håndhævelsen af dens regulering som at sikre, at der på EU-plan er konvergens og overensstemmelse i gennemførelsen og anvendelsen af handlingsplanens nationale bestemmelser.

Mange markedsdeltagere har anmodet om en "lovpause", så de har mulighed for at fordøje den nuværende handlingsplan. Kvaliteten af lovgivningen er yderst vigtig, særligt i lyset af at Lamfalussy-processen giver mulighed for en hurtigere lovgivningsmæssig reaktion på niveau 2 inden for rammerne af visse aftalte niveau 1-principper. Kommissionen bør derfor foretage en systematisk udvidet vurdering af lovforslagets indvirkninger (herunder på konkurrenceevnen) og i alle forslag tydeligt angive de målsætninger, som lovgivningen skal opfylde.

Europa-Parlamentet har talrige gange endvidere understreget den altoverskyggende vigtighed af gennemsigtighed og inddragelse af interessenter og markedsdeltagere på alle niveauer i lovgivningsprocessen. Kommissionens omfattende høringspraksis inden for finansielle tjenesteydelser bidrager således aktivt til kvaliteten af forslagene og fremstår som et godt eksempel for andre politiske områder.

Europa-Parlamentet glæder sig over den øgede gennemsigtighed mellem de europæiske institutioner, og Økonomi- og Valutaudvalget påtog sig en aktiv rolle i forbindelse med høringer af og kommunikationen med Kommissionen, Rådets formandskaber og de europæiske forskrifts- og tilsynsudvalg, særligt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, og glæder sig over indlæggene fra både markedsdeltagere og eksperter.¹

Europa-Parlamentet har godkendt den såkaldte Lamfalussy-proces på den betingelse, at ratificeringen af forslagene til ændring af traktaten giver Europa-Parlamentet ret til at tilbagekalde delegerede lovgivningsforanstaltninger på niveau 2 på samme måde som Rådet. Denne tilbagekaldsret er en forudsætning for lige behandling af medlovgiverne og var årsagen til de såkaldte udløbsklausuler i de forskellige direktiver. Det er ligeledes en absolut forudsætning for, at Lamfalussy-processen kan udvides til andre sektorer. Europa-Parlamentet vil tage behørigt hensyn til vurderingen fra Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalg², der regelmæssigt overvåger processen.

Tilsyn og håndhævelse spiller en afgørende rolle i Lamfalussy-metoden. Gensidig anerkendelse og overførsel af ansvar til medlemsstaterne eller de "førende" tilsynsmyndigheder kan kun gennemføres, når konvergens i tilsyns- og håndhævelsespraksis er udviklet yderligere. I sin beslutning fra november i Økonomi- og Valutaudvalget på baggrund af Ieke van den Burgs betænkning om tilsyn støttede Europa-Parlamentet en trinvis fremgangsmåde og foreslog mange praktiske foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet og den gensidige tillid mellem tilsynsmyndighederne. Samtidig opfordrede det indtrængende til årvågenhed og en fremadrettet strategi med henblik på at opnå et effektivt tilsyn på europæisk plan, særligt hvor der er tale om store systemiske risici

¹ I maj 2002 nedsatte Økonomi- og Valutaudvalget et rådgivende panel af eksperter i finansielle tjenesteydelser bestående af 10 uafhængige eksperter i finansmarkeder, lovgivning om finansielle tjenesteydelser og regulering af finansielle tjenesteydelser med henblik på at rådgive parlamentsmedlemmer om kommende direktivforslag og Kommissionens høringsdokumenter.

² Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalgs tredje rapport om Lamfalussy-processen af 17.11.2004.

og store grænseoverskridende aktører på markedet for finansielle tjenesteydelser.

Nedenstående tabel viser de aktive niveau 2- og niveau 3-udvalg:

	Banker	Forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger	Værdipapirer (herunder investeringsinstitutter)
Forskriftsudvalg <i>(komitologifunktion og rådgivende funktion)</i>	Det Europæiske Bankudvalg (EBC)	Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg (EIOPC)	Det Europæiske Værdipapirudvalg (ESC)
Tilsynsudvalg <i>(uafhængige rådgivningsorganer etableret som led i Lamfalussy-processen)</i>	Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS)	Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS)	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR)

Vigtige temaer i næste fase:

- sikre, at Lamfalussy-processen fungerer på alle fire niveauer med særlig fokus på tilsyn og håndhævelse;
- behandle argumenter for og bedste metoder til udarbejdelse af ændret eller ny lovgivning;
- finde en løsning på problemet med hindringer og arbejde videre med mulighederne for større integration af finansielle tjenesteydelser.

Ordlister

3L3 De tre niveau 3-udvalg: Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR), Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS)

CEBS Det Europæiske Banktilsynsudvalg
Etableret i 2003 som led i Lamfalussy-processens udvidelse til bank- og forsikringssektoren. Det består af repræsentanter for de nationale banktilsynsmyndigheder og centralbanker. Det rådgiver Kommissionen om udkast til gennemførelsesforanstaltninger inden for bankaktiviteter og forbedrer tilsynssamarbejdet og -konvergens.

CEIOPS Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
Etableret i 2003 som led i Lamfalussy-processens udvidelse til bank- og forsikringssektoren. Det består af repræsentanter fra tilsynsmyndighederne for de nationale forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Det rådgiver Kommissionen i dens forberedende arbejde til udkast til

gennemførelsesforanstaltninger inden for forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedspensionsordninger og forbedrer tilsynssamarbejdet og -konvergenen.

CESR	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg <i>Uafhængigt udvalg etableret i juni 2001 på baggrund af Lamfalussy-rapporten sammen med Det Europæiske Værdipapirudvalg. Det består af repræsentanter for de nationale offentlige myndigheder, der er kompetente inden for værdipapirer. Det hjælper Kommissionen med at forberede udkast til gennemførelsesforanstaltninger vedrørende EU's rammedirektiver om værdipapirer samt om overvågning af værdipapiraktiviteter.</i>
CRD	Kapitalgrundlagsdirektivet (KOM(2004)0486)
Økofin	Rådet (økonomi og finans) bestående af EU's økonomi- og finansministre
ESC	Det Europæiske Værdipapirudvalg <i>Etableret i juni 2001 på baggrund af Lamfalussy-rapporten sammen med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Det fungerer som rådgivende og regulerende organ. Kommissionen kan, når den udarbejder udkast til gennemførelsesforanstaltninger, høre Det Europæiske Værdipapirudvalg, før det giver Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg mandat til at udarbejde tekniske detaljer. Gennemførelsesforanstaltningerne sendes derefter til Det Europæiske Værdipapirudvalg som led i en komitologiprocedure, hvor det fungerer som forskriftsudvalg.</i>
FSAP	Handlingsplan for finansielle tjenesteydelser (KOM(1999)0232)
FSC	Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser
GAAP	Generally Accepted Accounting Principles <i>Amerikansk pendant til de internationale regnskabsstandarder (IAS)</i>
Himalaya	Rapport fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg om redskaber i forbindelse med tilsynet med EU's værdipapirmarkeder.
IAS	Internationale regnskabsstandarder (International Accounting Standards) <i>EU's pendant til GAAP</i>
IASB	International Accounting Standards Board
IMG	Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalg <i>Overvåger Lamfalussy-processen</i>
IORP	Arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser
IOSCO	Det Internationale Børstilsyn
MiFID	Direktiv om markeder for finansielle instrumenter (2004/39/EF)
SEC	Det amerikanske børstilsyn (US Securities and Exchange Commission)
UCITS	Visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (2001/108/EF)

PROCEDURE

Titel	Situationen med hensyn til integreringen af finansmarkederne i EU	
Procedurenummer	2005/2026(INI)	
Hjemmel i forretningsordenen	art. 45	
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	ECON 10.3.2005	
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet		
Ingen udtalelse Dato for afgørelse		
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet		
Beslutningsforslag, der indgår i betænkningen		
Ordfører(e) Dato for valg	Ieke van den Burg 11.10.2004	
Oprindelig(e) ordfører(e)		
Behandling i udvalg	1.2.2005 14.3.2005	
Dato for vedtagelse	30.3.2005	
Resultat af den endelige afstemning	for: 24 imod: 0 hverken/eller: 2	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Ian Hudghton, Sophia in 't Veld, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Antolín Sánchez Presedo, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Sahra Wagenknecht, Lars Wohlin	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Katerina Batzeli, Mia De Vits, Valdis Dombrovskis, Harald Ettl, Ján Hudacký, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Werner Langen, Jules Maaten, Vladimír Maňka, Thomas Mann, Giovanni Pittella, Theresa Villiers, Corien Wortmann-Kool	
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2		
Dato for indgivelse – A[6]	7.4.2005	A6-0087/2005